

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

**DECYZJA STAROSTY KAZIMIERSKIEGO W SPRAWIE UZNANIA ZA MIENIE GROMADZKIE
NIERUCHOMOŚCI OZNACZONEJ W EWIDENCJI GRUNTÓW JAKO DZIAŁKA NUMER 113 O
POWIERZCHNI 0,07 HA, POŁOŻONEJ W MIEJSCOWOŚCI UŚCISZOWICE, GMINA BEJSCE**

data dodania 2024-06-10

id ogłoszenia 15722

instytucja Starostwo Powiatowe w Kazimierzy Wielkiej

miasto Kazimierza Wielka

numer wydania 162/2024

typ transakcji inne

województwo świętokrzyskie

Kazimierza Wielka, dnia 10.06.2024 r.

Znak: G.6810.70.2023

DECYZJA

STAROSTY KAZIMIERSKIEGO

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

Na podstawie art. 1 ust. 2 w zw. z art. 8 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 140 – dalej: „UZWG”), art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zm. – dalej: „Kpa”), po rozpatrzeniu wniosku Gminy Bejsce z dnia 05.10.2023 r. znak: BIDR.6825.1.2.2023 w sprawie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka numer 113 o powierzchni 0,07 ha, położonej w miejscowości Uściszowice, gmina Bejsce

orzekam

uznać za mienie gromadzkie nieruchomość położoną w obrębie **Uściszowice**, gmina Bejsce, oznaczoną w ewidencji gruntów jako działka numer **113** o powierzchni **0,07 ha**.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 05.10.2023 r. znak: BIDR.6825.1.2.2023 Wójt Gminy Bejsce zwrócił się do Starosty Kazimierskiego o uznanie za mienie gromadzkie, na podstawie art. 8 ust. 1 UZWG, nieruchomości położonej w miejscowości Uściszowice, gmina Bejsce, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 113 o powierzchni 0,07 ha.

We wniosku Wójt Gminy Bejsce wskazał, iż przedmiotowa działka odpowiada działce wydzielonej podczas scalenia wsi Uściszowice oznaczonej na planie nr 95 o powierzchni 1048 m², która została zapisana w rejestrze pomiarowym ułożonym przez Mierniczego Przysięgłego Lucjana Gierczaka w 1938 roku pod numerem gospodarstwa 81 jako kopalnia piasku.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 UZWG, starosta wydaje decyzję, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 UZWG, stanowią mienie gromadzkie.

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

Zgodnie z art. 1 ust. 2 i 3 UZWG oprócz wspólnot gruntowych zdefiniowanych w art. 1 ust. 1 UZWG podlegają zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w UZWG także nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, tj. przed 5 lipca 1963 r., były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi; nie dotyczy to jednak mienia gromadzkiego położonego na terenie miast i osiedli.

Rozstrzygnięcie sprawy na podstawie wskazanego przepisu wymaga wyjaśnienia, czy przedmiotowa nieruchomość, przed dniem wejścia w życie ustawy (UZWG) stanowiła po pierwsze mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, a po drugie, czy była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi, czy też była przeznaczona do powszechnego użytku. Za mienie gromadzkie na podstawie UZWG będzie bowiem mogło być uznane takie tylko mienie, które służyło do użytku powszechnego, nie zaś do wspólnego korzystania przez mieszkańców jednej wsi.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 UZWG w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 roku w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (dalej: „**Rozp. w sprawie zarządu**”), mieniem gromadzkim jest mienie stanowiące do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych, tj. do dnia 29 września 1954 r., majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe. Pod pojęciem mienia gromadzkiego rozumiano więc mienie, którego podmiotem były dawne gromady jako jednostki organizacyjne gmin wiejskich w myśl ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego. Pod rządami tej ustawy gromady, nie będąc jednostkami samorządu terytorialnego, miały jednak osobowość prawną i były podmiotami majątku i dobra gromadzkiego. Ustawą z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej zostały zniesione gminne, miejskie, powiatowe i wojewódzkie związki samorządu terytorialnego, a majątek tych związków stał się z mocy prawa majątkiem państwowym. Jednakże art. 44 tej ustawy utrzymał byt prawny gromad, a zatem ich własność. Dopiero na mocy ustawy z dnia 25

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych gromady zostały zniesione i przestały być podmiotem praw majątkowych. Majątek stanowiący w dniu wejścia w życie tej ustawy własność gromad stał się mieniem gromadzkim na podstawie § 1 ust. 1 Rozp. w sprawie zarządu.

W toku postępowania należało zatem ustalić, czy będąca przedmiotem postępowania działka stanowiła przed dniem 5 lipca 1963 roku mienie gromadzkie tj. czy nieruchomość ta należała do istniejącej w okresie od 1933 do 1954 roku gromady jako jednostki samorządu terytorialnego, mającej osobowość prawną i będącej przedmiotem praw i obowiązków oraz czy działka ta była przeznaczona do powszechnego użytku. Dla ustalenia powyższych okoliczności Starosta Kazimierski dopuścił następujące dowody:

- wniosek o uznanie za mienie gromadzkie;
- dokumenty geodezyjne znajdujące się w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Kazimierzy Wielkiej, a to: Plan gruntów wsi Uściszowice z 1938 r. scalonych na mocy orzeczenia Starostwa Powiatowego Pińczowskiego z 21.07.1938 r., Rejestr Pomiarowy z 1938 r. sporządzony przez mierniczego Lucjana Gierczaka, Operat pomiarowy przyjęty do zasobu pod numerem 260/4/230/68 obejmujący protokół ustalenia stanu władania gruntami na obszarze wsi Uściszowice z 14.05.1968 r.;
- wykaz gromad PRL według stanu z 1 VII 1952 r. opublikowany przez Główny Urząd Statystyczny;
- protokół oraz wykaz ustalenia stanu prawnego zagospodarowania wspólnot i mienia gminnego na terenie Gminy Bejsce we wsi Uściszowice z dnia 10 maja 1983 r.
- wypis z ewidencji gruntów dla dz. nr 113, obr. Uściszowice;

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

- protokół z ustaleń z 28.07.2023 r. przeprowadzonych przez pracownika Urzędu Gminy Bejsce obejmujący zeznania świadków Łukasza Zuwały, Eugeniusza Gajdy oraz Janiny Kocińskiej;
- zaświadczenie Wójta Gminy Bejsce z 05.10.2023 r.

W oparciu o wskazane dowody ustalono, co następuje.

Z dokumentów geodezyjnych znajdujących się w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Kazimierzy Wielkiej wynika, że przedmiotowa działka nr 113 odpowiada działce wydzielonej podczas scalenia gruntów wsi Uściszowice w 1938 r. oznaczonej na Planie gruntów wsi Uściszowice nr 95 o powierzchni 1048 m². Działka ta została zapisana w rejestrze pomiarowym ułożonym przez mierniczego przysięgłego Lucjana Gierczaka w 1938 roku pod numerem gospodarstwa 81 obejmującym grunty użyteczności publicznej jako kopalnia piasku. Jako grunty użyteczności publicznej pod nr gospodarstwa 81 zostały ujęte również dom ludowy, cmentarz zwierzęcy oraz staw.

Operatem pomiarowym zarejestrowanym pod numerem 260/4/230/68 przyjętym do zasobu założono ewidencję gruntów. Jak wynika z operatu w części dotyczącej zestawienia numeracji działek z okresu scalenia oraz z okresu założenia ewidencji, działka scaleniowa oznaczona numerem 95 o powierzchni 1048 m² odpowiadała działce ewidencyjnej nr 113 o pow. 0,07 ha. W protokole ustalenia stanu władania gruntami na obszarze wsi Uściszowice przeprowadzonego dnia 14.05.1968 r. przez geodetę Jana Słowińskiego w części dotyczącej oznaczenia właściciela lub osoby władającej gruntami działka nr 113 wraz z pozostałymi działkami zaklasyfikowanymi w planie scaleniowym z 1938 r. jako grunty użyteczności publicznej została oznaczona jako grunty wspólnoty wsi Uściszowice.

Z protokołu przedstawionego przez Gminę Bejsce spisanego w dniu 10 maja

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

1983 r. przez geodetę Seweryna Szarlińskiego w sprawie ustalenia stanu prawnego zagospodarowania wspólnot i mienia gminnego we wsi Uściszowice ustalono, że działka ewidencyjna nr 113 w ewidencji gruntów figuruje jako wspólnota wsi, a także że stanowi nieużytek zadrzewiony. Jako dowód w sprawie Gmina Bejsce przedstawiła także wykaz mienia gminnego na terenie gminy Bejsce obejmujący nieruchomości wymagające uregulowania stanu prawnego na podstawie UZWG, w którym działka ewidencyjna nr 113 została uwzględniona.

Wobec powyższego, w oparciu o ww. dokumenty geodezyjne organ ustalił, że działka nr 113 odpowiada działce nr 95 w 1938 r.

Zgodnie z Wykazem gromad PRL według stanu z 1 VII 1952 r. opublikowanym przez Główny Urząd Statystyczny wieś Uściszowice stanowiła gromadę położoną w gminie Bejsce, powiat pińczowski (str. 124 Wykazu). Biorąc pod uwagę datę sporządzenia wykazu organ uznał, że wieś Uściszowice stanowiła dawną gromadę w rozumieniu Rozp. w sprawie zarządu.

W oparciu o dowody z dokumentów geodezyjnych z 1938 r., 1968 r. oraz z 1983r., a także protokół z ustaleń zawierający zeznania świadków w formie pisemnej organ ustalił, że działka nr 95 stanowiła majątek dawnej gromady Uściszowice w rozumieniu Rozp. w sprawie zarządu. Pomimo braku dokumentów wskazujących na tytuł nabycia czy władania działką nr 95 przez gromadę Uściszowice, okoliczność ta wynika z Planu gruntów wsi Uściszowice z 1938 r. oraz wpisu w Rejestrze Pomiarowym sporządzonym przez Lucjana Gierczaka, z którego wynika, że działka 95, na której znajdowała się kopalnia piasku, była zaklasyfikowana jako grunt użyteczności publicznej, tak samo jak dom ludowy, cmentarz zwierzęcy oraz staw. W świetle doświadczenia życiowego i wiedzy jest niewątpliwe, że przeznaczenie i sposób wykorzystywania wskazanych gruntów, świadczy o publicznym charakterze tego mienia, które zostało przeznaczone dla realizacji zadań gromady (np. urządzenie cmentarza), powszechnej użyteczności (np. dom ludowy), czy publicznego dobra (staw). Fakt zakwalifikowania działki nr 95 jako gospodarstwo nr 81 (grunty użyteczności publicznej), tak samo jak pozostałych działek, które niewątpliwie

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

stanowiły mienie gromady, przesądza uznanie, że działka nr 95 stanowiła mienie dawnej gromady. Okoliczność tę potwierdza również protokół ustalenia stanu władania gruntami z 1968 r., z którego wynika, że wszystkie grunty ujęte w Rejestrze Pomiarowym z 1938 r. pod pozycją grunty użyteczności publicznej (gospodarstwo nr 81), zostały w protokole władania oznaczone również zbiorczo jako grunty wspólnoty wsi Uściszowice. Na taki charakter działki nr 95 wskazują również zeznania świadków.

Eugeniusz Gajda zeznał, że od urodzenia mieszka w miejscowości Uściszowice, a Janina Kocińska zeznała, że urodziła się w Morawiankach, ale mieszka w Uściszowicach odkąd pamięta i oboje oświadczają, że objęta wnioskiem działka od zawsze była publicznym placem jako kopalnią piasku oraz gliny, a ziemia z tej działki była brana na naprawę dróg.

Mając na względzie powyższe, w ocenie organu działka nr 95 stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu Rozp. w sprawie zarządu, tym samym takie mienie stanowiła odpowiadająca aktualnie działce nr 95 objęta wnioskiem działka nr 113.

Dla wydania decyzji w oparciu o art. 8 ust. 1 UZWG konieczne jest dodatkowo ustalenie kto korzystał z działki nr 95, tj. czy była faktycznie użytkowana wspólnie jedynie przez mieszkańców wsi Uściszowice, czy też była przeznaczona do powszechnego użytku. Z pisemnych zeznań świadków Eugeniusza Gajdy oraz Janiny Kocińskiej wynika, że działka ta służyła mieszkańcom wsi Uściszowice oraz okolicznych miejscowości. Korzystanie z tej działki miało zatem charakter powszechny. Organ uznał pisemne zeznania świadków za wiarygodne, tym bardziej że znajdują potwierdzenie w pozostałych zgromadzonych dowodach oraz są zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego.

Mając na względzie powyższe, w ocenie organu dawna działka nr 95 stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu UZWG. Ponieważ objęta wnioskiem działka nr 113 odpowiada działce nr 95, Starosta Kazimierski uznał, że działka nr 113 stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów UZWG.

Zgodnie z art.8 ust. 1 UZWG, Starosta wydaje decyzje o ustaleniu, które spośród

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 UZWG, stanowią mienie gromadzkie.

Decyzje te mają charakter deklaracyjny i poświadczają stan prawny poprzedzający datę wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych – czyli 5 lipca 1963 roku i trwający nadal. Na podstawie zebranego materiału dowodowego, organ prowadzący postępowanie uznał, iż przedmiotowa działka spełnia wymogi ustawowe do uznania jej za mienie gromadzkie, wobec czego orzeczono jak w sentencji.

W świetle art. 8 ust. 6 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych decyzję o ustaleniu, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie, podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości oraz ogłasza wywieszając w urzędzie gminy oraz w starostwie powiatowym na okres 14 dni, a także zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Świętokrzyskiego, za pośrednictwem Starosty Kazimierskiego, w terminie 14 dni, licząc od pierwszego dnia po upływie terminu podania jej do publicznej wiadomości.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

W przypadku, gdy wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania albo jeżeli decyzja jest zgodna z żądaniem wszystkich stron, decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania.